

Червените яйца

Обичай да употребяват християни червени яйца е взет от Гърция, къде за него съществува такова предание: Когато се възнесъл Иисус Христос на небето, Мария Магдалина, като отишла в Рим да проповеда Евангелието, явила се пред императора Тиверий, и, като му подала червено яйце, казала: „Христос Възкресе!“ и с яйце, пред него тя почнала своята проповед за възкресението на Спасителя. Първите християни като се научили за това почнали да подражават и те на Св. М. Магдалина и, когато празнували Възкресение Христово, заказвали на други червени яйца. И този обичай после се разпространил в всичката Христова църква. Че този обичай води началото си от апостолското време, се вижда още от апостолското време, се вижда от ръкопис на X-ти век, който се намира в манастира Св. Василий, не далече от Солун, в който се пише, че този обичай съществува от апостолското време и води началото си от Св. М. Магдалина.

Що е направило Св. Мария да даде на Тиверий червено яйце и какъв смисъл има това? В старо време и в язичниците и у иудеите имало обичай, когато се явявал за пръж път при некой знаменит човек или големец, да му подарява по нещо в знак на своето уважение и любов към него. В това се уверяваме от примерът на мъдрите, които се поклонили на Иисуса

Иван Хр. Лабутов

За Музикалната Дружба (по повод дадения от нея концерт)

Безшумно, но не уморно от николко години работи в нашия град местната музикална дружба „РОДНИ ЗВУЦИ“, Директор, хористи, хористи и оркестри, спряти почти всички чиновници, заети в свои грижи, отделят малкото си свободни времена в това трудно време за да пригответня някоя и друга хорова и оркестрова работа и излезат пред нашето граждансество. Освен това пършата дружба поддържа и свой черковен хор, който за сега може да се каже е гордост за градът ни.

Мисля, че всеки един познава тази дружба, защото ние я виждаме да се явява на всяка вечеринка давана от културните организации в нас, с хубави отбрами хорови и др. номера, а освен това тя даде самостоятелно няколко свои концерти и оперетката „Малката кибитопродавачка“.

Колко труд, колко терзания при немането на никакви условия за работа! Но при всичко това дружбата подкрепена от гражданско морално и материално, при наличността на много незгоди все пак ще продължава да работи и върви напред. Обаче правим ли това? Сме ли в правата си, като гражданско на този град, да се попитаме, какво всеки от нас е допринесъл за тази музикална дружба, която е и треба да бъде цветето на нашият град? Отговора е един — почти нищо, а пък и концерта, който се даде от дружбата в събота вечер 1-ти токуто в военния клуб говори, че ние сме още недорасли в музикално отношение или пък гледаме с предубеждение на това, което може да се изнесе от нашата музикална дружба и го намираме недостатъчно за нашия много издигнат музикален усет.

И наистина жалко беше да гледаш как се разбива един тримесечен труп на фарисеи и хористи, но все пак стотината посетители възнаградиха с бурните си ръкоплескания тези хора, отдал се в услуга на обществото. А какво се искаше? Салона в Военния клуб е малък, събира само 230 стола, значи дружбата разчиташе на пълен успех и подкрепа на гражданско то. Нима в градът няма толкова хора,

които обичат музиката? Нима най-после хората от другите културни организации, които всекога искат съдействието на дружбата не намираха за нуждно да я посетят? Ами учителство, чиновници лекари, свободни професии и пр. пр? Срам е да изнеса една статистика на тези 100 души, които бяха на концерта за да се види апата на гражданско то почти от всички слоеве.

А колко души се възхищаваха при четене афишите, програмата, обаче за купуване билети и посещение концерта намериха куп семействи и други работи. Подхвърля се, че за да имал успех концерта, трябвало комисия да пролава билети из „жътвата“?! О, до кога ще продължава това в нашия град, до кога когато просеци ще се хранят из къща в къща за да караме на сила общество и интелигенция да посещава театър, концерти и пр., и когато те се дават тук от наши местни хора, всички без изключение любители, а не професионалисти? Циркът Господъ, който беше лято в нас, Джиб и пр. до къщата ли продаваха билети? Там отиващите всеки като на панаир, първограждански и интелигенция много вечери заемаха първите места разселивани до умиране от Августовци и др. но до ден, когато се изнесе един доста сполучлив и сериозен концерт да жалим свояте 10—15 лв., и с това да спомагаме да се руши едно така хубаво местно начинание.

Да се не помисли от някои, че тук се плаче за двете или три хиляди лева, които са се очаквали от концерта. Не — дружбата е била винаги бедна и е работила с най-оскъдни средства — хвала ѝ, това е нейната гордост. Обаче когато я търсим на всекиджде, когато се възхищаваме от нейните успехи трябва именно в такива моменти, като концерта в събота да я подкрепим и ѝ създадем поне малко по добри условия за работа. Нека се знае, че днес тя няма пари даже и за ноти, а се има нужда от пияно, инструменти и пр.

Свиршвайки искам да вървам, че втори път няма да сме свидетели на такава апатия към своето и всеки един ще се мъчи да създаде условия на тези които са доказали че работят. На вас пък членове от „Родни Звуци“ привет и пожелания за все по-

които обичат музиката? Нима най-после хората от другите културни организации, които всекога искат съдействието на дружбата не намираха за нуждно да я посетят? Ами учителство, чиновници лекари, свободни професии и пр. пр?

Срам е да изнеса една статистика на тези 100 души, които бяха на концерта за да се види апата на гражданско то почти от всички слоеве.

А колко души се възхищаваха при четене афишите, програмата, обаче за купуване билети и посещение концерта намериха куп семействи и други работи. Подхвърля се, че за да имал успех концерта, трябвало комисия да пролава билети из „жътвата“?! О, до кога ще продължава това в нашия град, до кога когато просеци ще се хранят из къща в къща за да караме на сила общество и интелигенция да посещава театър, концерти и пр., и когато те се дават тук от наши местни хора, всички без изключение любители, а не професионалисти? Циркът Господъ, който беше лято в нас, Джиб и пр. до къщата ли продаваха билети? Там отиващите всеки като на панаир, първограждански и интелигенция много вечери заемаха първите места разселивани до умиране от Августовци и др. но до ден, когато се изнесе един доста сполучлив и сериозен концерт да жалим свояте 10—15 лв., и с това да спомагаме да се руши едно така хубаво местно начинание.

Да се не помисли от някои, че тук се плаче за двете или три хиляди лева, които са се очаквали от концерта. Не — дружбата е била винаги бедна и е работила с най-оскъдни средства — хвала ѝ, това е нейната гордост. Обаче когато я търсим на всекиджде, когато се възхищаваме от нейните успехи трябва именно в такива моменти, като концерта в събота да я подкрепим и ѝ създадем поне малко по добри условия за работа. Нека се знае, че днес тя няма пари даже и за ноти, а се има нужда от пияно, инструменти и пр.

Свиршвайки искам да вървам, че втори път няма да сме свидетели на

такава апатия към своето и всеки един ще се мъчи да създаде условия на тези които са доказали че работят.

На вас пък членове от „Родни Звуци“ привет и пожелания за все по-

които обичат музиката? Нима най-после хората от другите културни организации, които всекога искат съдействието на дружбата не намираха за нуждно да я посетят? Ами учителство, чиновници лекари, свободни професии и пр. пр?

Срам е да изнеса една статистика на тези 100 души, които бяха на концерта за да се види апата на гражданско то почти от всички слоеве.

А колко души се възхищаваха при четене афишите, програмата, обаче за купуване билети и посещение концерта намериха куп семействи и други работи. Подхвърля се, че за да имал успех концерта, трябвало комисия да пролава билети из „жътвата“?! О, до кога ще продължава това в нашия град, до кога когато просеци ще се хранят из къща в къща за да караме на сила общество и интелигенция да посещава театър, концерти и пр., и когато те се дават тук от наши местни хора, всички без изключение любители, а не професионалисти? Циркът Господъ, който беше лято в нас, Джиб и пр. до къщата ли продаваха билети? Там отиващите всеки като на панаир, първограждански и интелигенция много вечери заемаха първите места разселивани до умиране от Августовци и др. но до ден, когато се изнесе един доста сполучлив и сериозен концерт да жалим свояте 10—15 лв., и с това да спомагаме да се руши едно така хубаво местно начинание.

Да се не помисли от някои, че тук се плаче за двете или три хиляди лева, които са се очаквали от концерта. Не — дружбата е била винаги бедна и е работила с най-оскъдни средства — хвала ѝ, това е нейната гордост. Обаче когато я търсим на всекиджде, когато се възхищаваме от нейните успехи трябва именно в такива моменти, като концерта в събота да я подкрепим и ѝ създадем поне малко по добри условия за работа. Нека се знае, че днес тя няма пари даже и за ноти, а се има нужда от пияно, инструменти и пр.

Свиршвайки искам да вървам, че втори път няма да сме свидетели на

такава апатия към своето и всеки един ще се мъчи да създаде условия на тези които са доказали че работят.

На вас пък членове от „Родни Звуци“ привет и пожелания за все по-

които обичат музиката? Нима най-после хората от другите културни организации, които всекога искат съдействието на дружбата не намираха за нуждно да я посетят? Ами учителство, чиновници лекари, свободни професии и пр. пр?

Срам е да изнеса една статистика на тези 100 души, които бяха на концерта за да се види апата на гражданско то почти от всички слоеве.

А колко души се възхищаваха при четене афишите, програмата, обаче за купуване билети и посещение концерта намериха куп семействи и други работи. Подхвърля се, че за да имал успех концерта, трябвало комисия да пролава билети из „жътвата“?! О, до кога ще продължава това в нашия град, до кога когато просеци ще се хранят из къща в къща за да караме на сила общество и интелигенция да посещава театър, концерти и пр., и когато те се дават тук от наши местни хора, всички без изключение любители, а не професионалисти? Циркът Господъ, който беше лято в нас, Джиб и пр. до къщата ли продаваха билети? Там отиващите всеки като на панаир, първограждански и интелигенция много вечери заемаха първите места разселивани до умиране от Августовци и др. но до ден, когато се изнесе един доста сполучлив и сериозен концерт да жалим свояте 10—15 лв., и с това да спомагаме да се руши едно така хубаво местно начинание.

Да се не помисли от някои, че тук се плаче за двете или три хиляди лева, които са се очаквали от концерта. Не — дружбата е била винаги бедна и е работила с най-оскъдни средства — хвала ѝ, това е нейната гордост. Обаче когато я търсим на всекиджде, когато се възхищаваме от нейните успехи трябва именно в такива моменти, като концерта в събота да я подкрепим и ѝ създадем поне малко по добри условия за работа. Нека се знае, че днес тя няма пари даже и за ноти, а се има нужда от пияно, инструменти и пр.

Свиршвайки искам да вървам, че втори път няма да сме свидетели на

такава апатия към своето и всеки един ще се мъчи да създаде условия на тези които са доказали че работят.

На вас пък членове от „Родни Звуци“ привет и пожелания за все по-

които обичат музиката? Нима най-после хората от другите културни организации, които всекога искат съдействието на дружбата не намираха за нуждно да я посетят? Ами учителство, чиновници лекари, свободни професии и пр. пр?

Срам е да изнеса една статистика на тези 100 души, които бяха на концерта за да се види апата на гражданско то почти от всички слоеве.

А колко души се възхищаваха при четене афишите, програмата, обаче за купуване билети и посещение концерта намериха куп семействи и други работи. Подхвърля се, че за да имал успех концерта, трябвало комисия да пролава билети из „жътвата“?! О, до кога ще продължава това в нашия град, до кога когато просеци ще се хранят из къща в къща за да караме на сила общество и интелигенция да посещава театър, концерти и пр., и когато те се дават тук от наши местни хора, всички без изключение любители, а не професионалисти? Циркът Господъ, който беше лято в нас, Джиб и пр. до къщата ли продаваха билети? Там отиващите всеки като на панаир, първограждански и интелигенция много вечери заемаха първите места разселивани до умиране от Августовци и др. но до ден, когато се изнесе един доста сполучлив и сериозен концерт да жалим свояте 10—15 лв., и с това да спомагаме да се руши едно така хубаво местно начинание.

Да се не помисли от някои, че тук се плаче за двете или три хиляди лева, които са се очаквали от концерта. Не — дружбата е била винаги бедна и е работила с най-оскъдни средства — хвала ѝ, това е нейната гордост. Обаче когато я търсим на всекиджде, когато се възхищаваме от нейните успехи трябва именно в такива моменти, като концерта в събота да я подкрепим и ѝ създадем поне малко по добри условия за работа. Нека се знае, че днес тя няма пари даже и за ноти, а се има нужда от пияно, инструменти и пр.

Свиршвайки искам да вървам, че втори път няма да сме свидетели на

такава апатия към своето и всеки един ще се мъчи да създаде условия на тези които са доказали че работят.

На вас пък членове от „Родни Звуци“ привет и пожелания за все по-

които обичат музиката? Нима най-после хората от другите културни организации, които всекога искат съдействието на дружбата не намираха за нуждно да я посетят? Ами учителство, чиновници лекари, свободни професии и пр. пр?

Срам е да изнеса една статистика на тези 100 души, които бяха на концерта за да се види апата на гражданско то почти от всички слоеве.

А колко души се възхищаваха при четене афишите, програмата, обаче за купуване билети и посещение концерта намериха куп семействи и други работи. Подхвърля се, че за да имал успех концерта, трябвало комисия да пролава билети из „жътвата“?! О, до кога ще продължава това в нашия град, до кога когато просеци ще се хранят из къща в къ